

رفتار هیدرودینامیکی سازند آهکی سورمه در جریان ورودی آب به تونل نوسود در گستره دره زیمکان، کرمانشاه

حمیدرضا ناصری^۱، نرگس بیات^{(۲)*} و جواد عزتی فیض^۳

۱. استاد گروه زمین‌شناسی معدنی و آب، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی
۲. دانشجوی دکتری آب‌های زیرزمینی، گروه زمین‌شناسی معدنی و آب، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی
۳. دانشآموخته کارشناسی ارشد آب‌شناسی، گروه زمین‌شناسی معدنی و آب، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۰۷

چکیده

کنترل آب‌های زیرزمینی مسئله مهمی در طی حفاری‌های زیرزمینی در سنگ‌های درزه‌دار است. نبود کنترل آب‌های زیرزمینی می‌تواند باعث تأخیر در حفاری‌های زیرزمینی و افزایش هزینه‌ها شود. در این پژوهش اطلاعات مربوط به آب نفوذی به تونل نوسود در دره زیمکان با تحلیل منحنی فرود دی خروجی به منظور تعیین ویژگی‌های سیستم کارستی سازند سورمه در آبخوان زیمکان استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهند که رفتار منحنی فرود جریان خروجی تونل مشابه با تخلیه چشم‌های کارستی با سیستم مجرایی غالب است. شب منحنی فرود در هفت روز ابتدایی زیاد و برابر ۴۱/۰ بوده است، ولی به مرور زمان و پیشرفت حفاری و افت ۴۱ متری سطح آب در آبخوان کارستی سورمه، شب منحنی فرود کم و شبیه به تخلیه سیستم افشار محيط کارستی شده است. در نمودار فرود دی تونل نوسود هر سه سیستم تخلخل مجرایی، شکستگی و زمینه به ترتیب با زمان‌های هفت، ۴۸ و ۸۷ روز بهخوبی قابل تفکیک است. با توجه به شباهت تغییرات جریان خروجی تونل با تغییرات دی چشم‌های کارستی، از هیدرولوژیک آب نفوذی به تونل می‌توان به عنوان تخلیه در زیر تراز سطح اساس سیستم هیدرولوژیک کارست برای برآورد ذخیره دینامیک بخش بالایی مخزن کارست (بالاتر از تراز تونل) استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: آبخوان کارستی، تونل انتقال آب نوسود، جریان مجرایی، منحنی فرود.

مقدمه

ناصری و همکاران (۱۳۹۷) با ارزیابی جریان‌های مقطعی آب زیرزمینی با دی بالا در ۱۷/۴ کیلومتر ابتدایی قطعه دوم تونل نوسود نتیجه گرفتند، حجم زیادی از جریان آب ورودی به تونل به صورت متمرکز از درزهای دیگر و یا پهنه‌های گسله و خرد شده صورت می‌گیرد. ساختارهای زمین‌شناسی همانند گسل‌ها و شکستگی‌های باز معاپر مناسی را برای ورود آب فراهم کردند. بنابراین ارزیابی جریان، بر اساس ویژگی‌های

ورود آب‌های زیرزمینی به تونل‌ها می‌تواند دارای خطر بالقوه باشد و همچنین یکی از عوامل مؤثر در کاهش سرعت حفاری تونل است (Li et al., 2009). برآورد مناسب از میزان جریان ورودی به تونل در انتخاب تراز تونل، تزریق، نصب پوشش، برنامه زمان‌بندی و برآورد هزینه حفاری اهمیت زیادی دارد (Fernandez and Moon, 2010).

* نویسنده مرتبط: Nbayat87@yahoo.com

منابع آب، کارست به طور روزافزون مورد توجه قرار دارد. از جمله این مطالعات، شناخت ویژگی‌های کارست براساس، شاخص‌های هیدرولوگرافی چشمه‌ها است، پژوهشگرانی همچون (Komac, Atkinson 1997)، (Mudry 1993)، (Bonacci, Korkmaz 1990) و (Maillet 1905) به این موضوع پرداخته‌اند. بیشتر این مطالعات که دارای تحلیل هیدرولوژیک می‌باشند بهنوعی دنباله‌رو مدل هیدروتکنیکی مایلت (Zarei et al., 2011) هستند.

در مرداد ماه ۱۳۹۴ با برخورد متنه TBM به مجرای کارستی سازند سورمه در هنگام حفاری تونل نوسود، هجوم آب به تونل با دبی اولیه حدود ۴/۷ متر مکعب در ثانیه رخداد. به مرور زمان دبی آب خروجی از تونل با افت سطح آب در حریم تونل کاهش یافت به طوری که در خرداد ماه ۱۳۹۵ دبی خروجی از تونل به ۱/۳ متر مکعب در ثانیه رسید.

هدف اصلی این پژوهش بررسی متغیرهای کلیدی در ورود آب به قطعه دوم تونل زاگرس می‌باشد که موجب هجوم جریان ناگهانی به داخل تونل شده است. به این منظور ابتدا ضرایب تخلیه با استفاده از منحنی فرود تعیین شد. سپس نمودار گل‌سرخی درزه‌های برداشت شده صحرایی در دره زیمکان با نمودار گل‌سرخی خطواره‌های استخراج شده حاصل از تصاویر ماهواره‌ای مقایسه شده‌اند. همچنین دبی در ماههای مختلف حفاری مورد بررسی قرار گرفت. حداکثر دبی ۴۱۵۶/۳۹ لیتر در ثانیه در مترآزاد ۱۸۹۰۰ می‌باشد (مهندسين مشاور ايمان‌سازان، ۱۳۹۴، الف) که کانال‌های کارستی و گسل‌ها عامل اصلی هدایت کننده آب زيرزميني می‌باشند. دبی آب ورودی به قطعه دوم تونل زاگرس توسط متغیرهای مختلفی کنترل می‌شود و پيچيدگی‌های زيادي را به همراه داشته است.

موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی به گستره مورد مطالعه

گستره مورد نظر از نظر تقسیمات کشوری در شمال غربی استان کرمانشاه و در نزدیکی مرز ایران و عراق واقع شده است. گستره بیشتر کوهستانی و در شمال غرب کرمانشاه و باخترا پاوه در ناحیه مرزی قرار دارد. راه اصلی

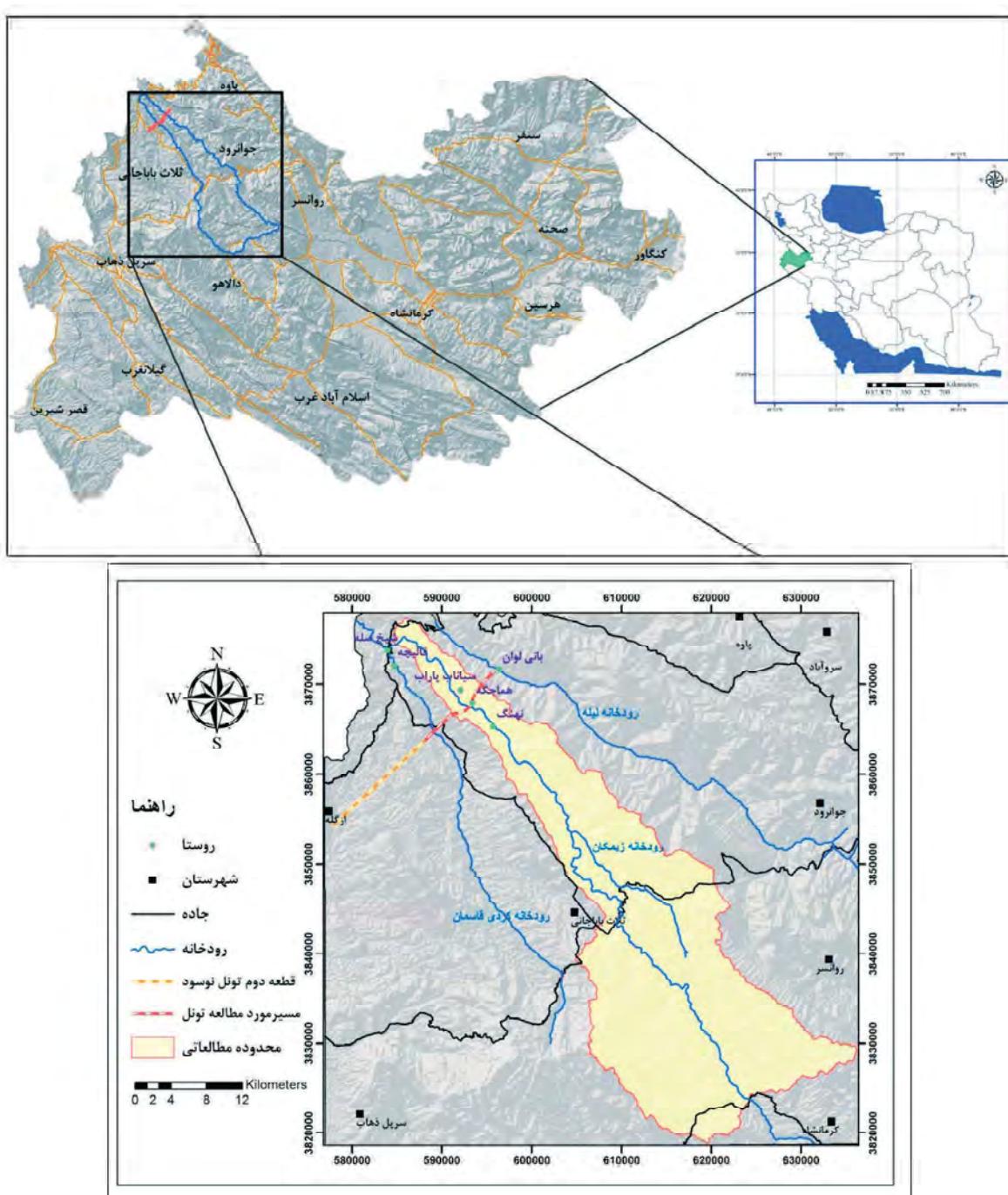
ساختارهای زمین‌شناسی نسبت به روش‌های تحلیلی و تجربی مناسبتر است (Zarei et al., 2011).

پيش‌بياني آب ورودي به تونل در مناطق کارستی پيچيدگي‌های زيادي دارد و شامل مسائل هيدرولوژي، زمین‌شناسی مهندسي، تكنولوجيا ساخت و مكانيك سنگ است (Li and Li, 2014). رويه‌های فعلی برای تخمين آب ورودی به تونل با استفاده از روش‌های تحلیلی و تجربی است و شامل فرضيات ساده کننده محیط متخلخل همگن و ايزوتروب اطراف تونل که جريان را به صورت خطی فرض می‌کند، است. اما در کارست بیشتر جريان به صورت آشفته و غيرخطی است (Zhang and Chen, 1988). شناخت تقاطع شکستگی‌ها در مطالعات کارست به سبب تمرکز جريان آب زيرزميني در محل تقاطع اهمیت دارد، زيرا در محل تلاقی نفوذ بیشتر می‌شود و به همراه آن کارست بیشتر توسعه می‌يابد. اغلب فروچاله‌ها و حفرات کارستی، در پهنه‌های کارستی به اين صورت تشکيل می‌شوند.

ارزیابی روش‌های تحلیلی و تجربی در برآورد آب ورودی به قطعه دوم تونل زاگرس نشان داد، اين روش‌ها در پهنه‌های کارستی از دقت لازم برخوردار نیستند (Biyat, 2012) و می‌توانند موجب تأخیر در حفاری و افزایش هزینه شوند. حفاری تونل‌ها در پهنه‌های کارستی و آبدار با مجري و کانال‌های زيرزميني، با مشكل هجوم ناگهانی آب زياد به داخل تونل در هنگام حفاری روبرو می‌باشند. برخورد به لايدهای کارستی در هنگام حفاری باعث به وجود آمدن مشكلات پيش‌بياني نشده، غرقاب شدن تونل، وارد شدن خسارت به تجهيزات ساخت تونل و کارکنان، کند شدن روند حفر تونل و در نهايىت توقف عمليات اجرائي می‌شود. تونل‌های انتقال آب کوهنگ (Foladgar, 2003) و سبزکوه در استان چهارمحال و بختياری و تونل نوسود در استان کرمانشاه (Shahriar et al., 2008) نمونه‌هایی از تونل‌های درگير با مشكلات سازنده‌ای کارستی در ايران می‌باشند. از اين رو بررسی کارست در مسیر تونل‌ها از جمله مسائلی است که باید برای آن اهمیت ویژه‌ای قائل شد. در چند دهه اخير به علت پديد آمدن مشكلات کم آبی و ارتباط پديده‌های کارستی با مسائل

واقع شده است. خروجی آن در مختصات جغرافیایی طول شرقی "۳۴°۵۱'۱۱" و عرض شمالی "۴۵°۵۲'۴۹" واقع شده است و در فاصله تقریبی ۳۰۰ متری شمال غرب روستای بانیلوان قرار دارد.

برای دسترسی به گستره مورد مطالعه، راه آسفالته کردی قاسمان به هماجگه است که در بخشی از مسیر به صورت خاکی ادامه می‌یابد (شکل ۱). ورودی تونل نوسود در مختصات طول شرقی "۳۴°۶'۱۰" و عرض شمالی "۴۵°۱۰'۳۰" که در فاصله تقریبی دو کیلومتری جنوب شرقی بخش ازگله

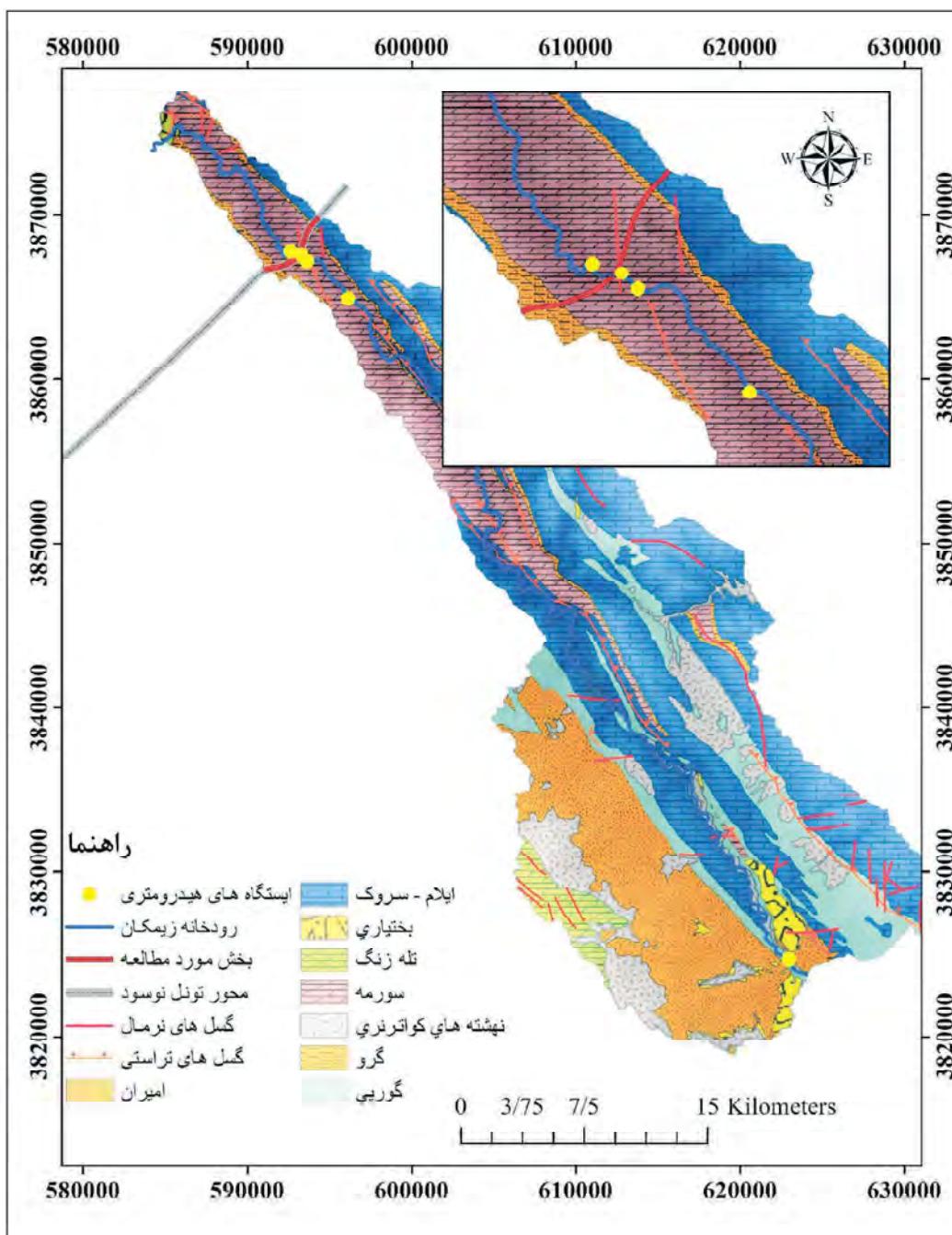

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی قطعه دوم تونل نوسود

مارنی متوسط لایه تا نازک لایه که گاهی با میان لایه‌های از تبخیری‌ها (انیدریت) و شیل سازند نیز همراه است که مشخص‌ترین واحد سنگی در گستره مورد مطالعه است (آقاباتی، ۱۳۸۳). واحدهای آهکی ژوراسیک شامل سازند آهکی سورمه، شیل‌های گوربی، آهک ایلام، آهک‌رسی نازک لایه و شیل‌های گرو دیگر واحدهای سنگی در مسیر تونل می‌باشند (شکل ۲).

زمین‌شناسی گستره مورد مطالعه

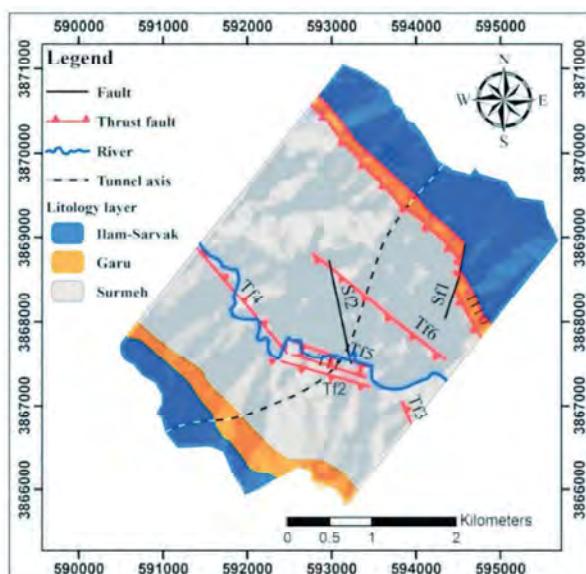
سازندهای زمین‌شناسی گستره مورد مطالعه شامل واحدهای سنگی دوران دوم و سوم و رسوبات کواترنری هستند. دولومیت با میان لایه‌های آهک مارنی و شیلی و برش‌های توده‌ای سازند خانه کت، قدیمی‌ترین واحد سنگی واحد رخنمون یافته در گستره مورد مطالعه است و در هسته تاقدیس زیمکان رخنمون دارد. سنگ مارن و آهک

شکل ۲. نقشه زمین‌شناسی گستره مورد مطالعه (سازمان زمین‌شناسی کشور ۱۳۸۶، شرکت ملی نفت ایران ۱۳۸۸)

کمتری برخوردارند. با بررسی‌های ساختاری و پیمایش‌های انجام شده توسط موسسه ایمن‌سازان، ۱۲ پهنه گسلی برداشت شده و دو پهنه گسلی امتدادلغز و ۱۰ پهنه گسلی به صورت راندگی است. شناسایی گسل‌ها با برداشت‌های دقیق سطحی انجام شده است که برخی دارای شواهد مستقیم و برخی با شواهد غیرمستقیم تشخیص داده شده‌اند. برخی گسل‌ها نیز با داده‌های زیرسطحی از جمله داده‌های حاصل از گمانه‌ها ژرفنگری شده‌اند. البته لازم به ذکر است برخی از این راندگی‌ها در نزدیکی محور تونل هستند و در نیم‌خ تونل نشان داده نشده‌اند (شکل‌های ۳ تا ۵).

گستره مورد مطالعه تحت تأثیر حرکات تکتونیکی جوان کوهزاد زاگرس، گسل خوردگی و چین خوردگی پیدا کرده است. سطح محوری تاقدیس‌ها و ناویدیس‌ها اغلب قائم و امتداد آن‌ها شمال غرب به جنوب شرق است. شدت چین خوردگی در گستره قطعه دوم تونل زاگرس کمتر از گستره قطعه اول است. علت آن قرار گرفتن قطعه اول در پهنه زاگرس مرتفع می‌باشد که گسل‌های فشاری معکوس زیادی در آن ایجاد شده است. گستره مورد مطالعه تحت تأثیر گسل‌ش راندگی و امتدادلغز متعدد قرار دارد. بیشتر گسل‌های واقع در مسیر تونل، گسل‌های معکوس می‌باشند و شبیه به سمت شمال شرق دارند. گسل‌های امتدادلغز از فراوانی

شکل ۳. موقعیت ساختارهای گستره محور تونل. (الف) مهندسین مشاور ایمن‌سازان (۱۳۹۴، ب) مهندسین مشاور ایمن‌سازان (۱۳۹۴)

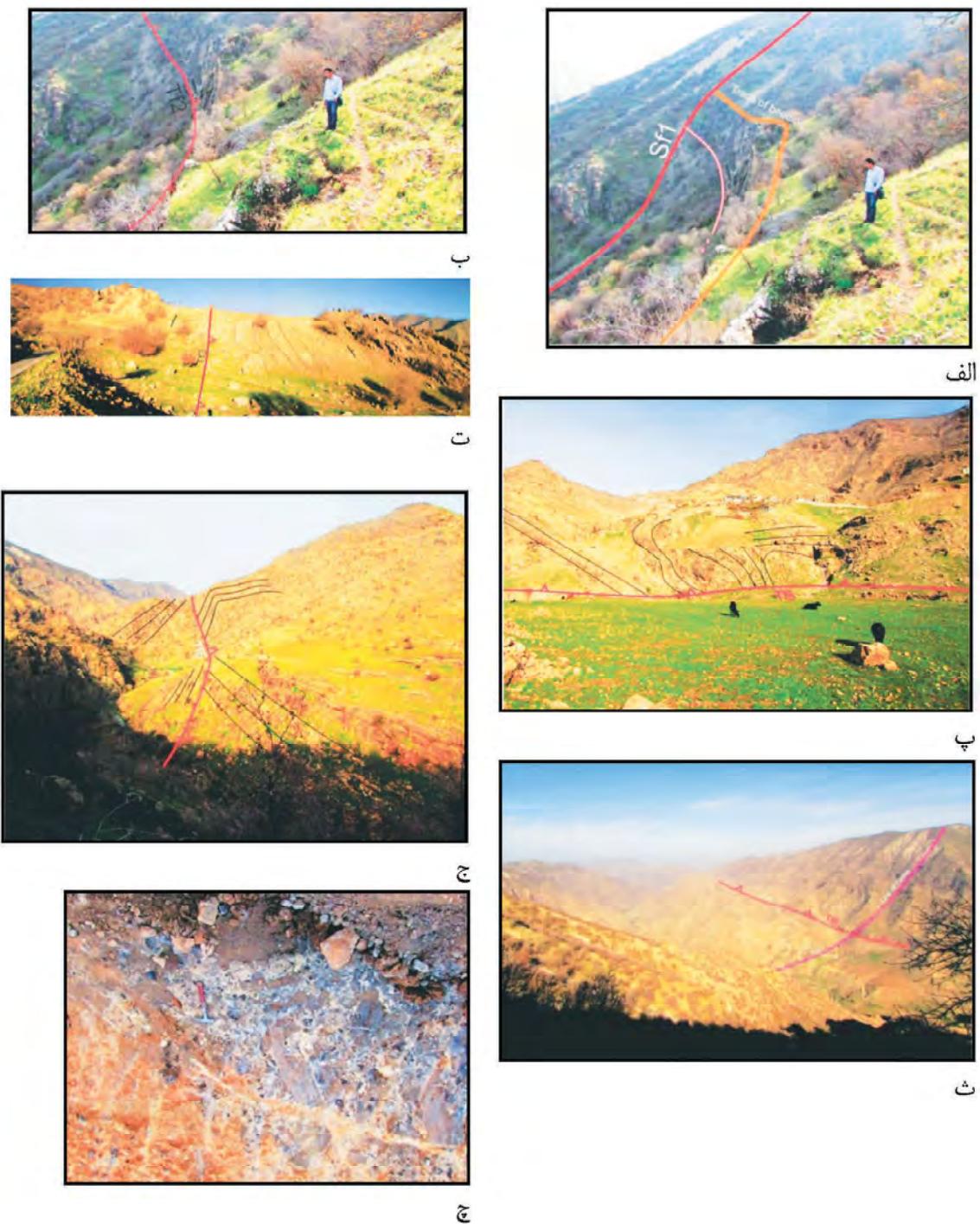
^۱(Ramsay and Huber, 1987)

هیدروژئولوژی گستره مورد مطالعه

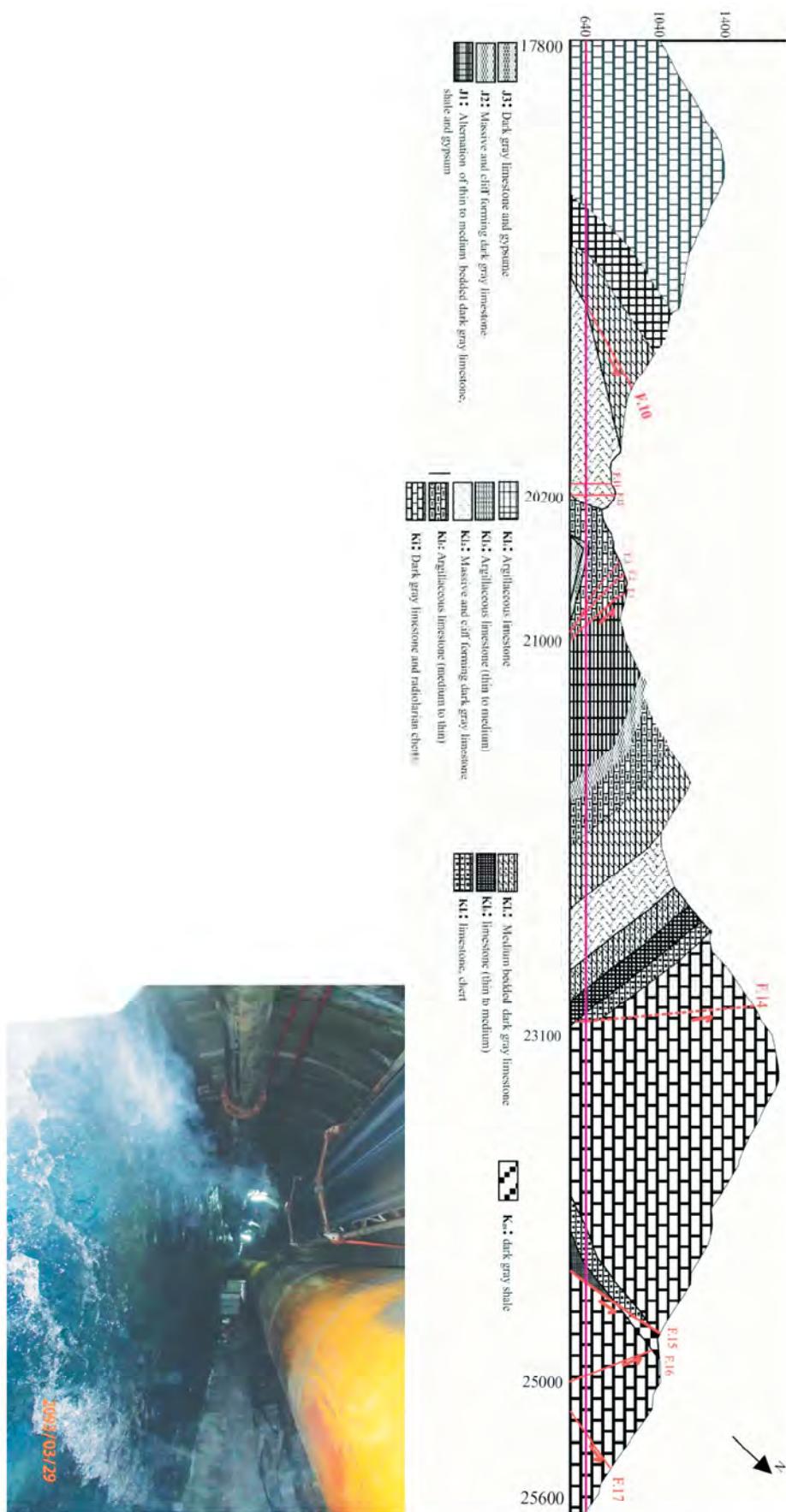
آهک سازند ایلام و همچنین دولومیت‌های سازند سورمه در تاقدیس زیمکان با داشتن درز و شکاف‌های فراوان وجود لایه شیل آهکی در زیر آن‌ها، بستر مناسبی را برای تشکیل آبخوان فراهم کرده‌اند. آبخوان‌های کارستی گستره مورد مطالعه در سازندهای کربناته ایلام-سرورک با مساحت ۹۲/۱۵۳ کیلومتر مربع و سورمه با مساحت ۲۳۹/۵۴ کیلومتر مربع تشکیل شده‌اند.

1. Saddle reef

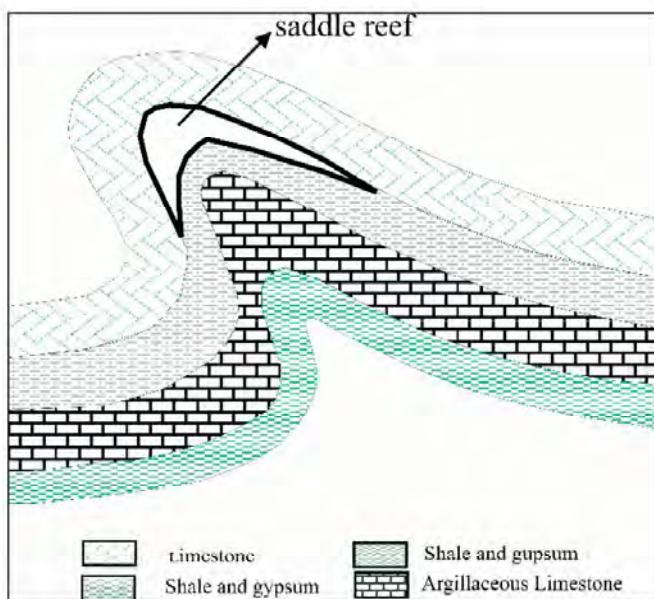
شاید یکی دیگر از ساختارها در گستره مورد مطالعه که باعث هجوم جریان آب به داخل تونل شده است، تشکیل سدل ریفا می‌باشد. این ساختار شاید در تاقدیس زیمکان در فاصله بین ۲۰۲۰ تا ۲۱۰۰ وجود دارد و باعث ورود حجم زیادی از آب به داخل تونل شده است (شکل ۶). دو مکانیسم چین خوردگی مختلف برای دو سنگ با ویژگی‌های مکانیکی مختلف باعث ایجاد این ساختار می‌شود. در این حالت لایه بالائی با سازوکار جناغی و لایه پایینی به صورت مدور چین می‌خورد و باعث ایجاد یک فضای خالی می‌شود که معبّر مناسبی برای جریان آب زیرزمینی را فراهم می‌کند. به این فضاهای خالی سدل ریف گفته می‌شود

شکل ۴. (الف) قطع شدگی امتدادی لایه‌ها پس از برخورد به پهنه گسلی SF1 (دید به سمت شمال غرب)، (پ) موقعیت راندگی TF5 در جنوب روستای هماجگه (دید به سمت شرق)، (ت) راندگی TF3 در فاصله حدود ۲ کیلومتری خاور محور تونل (باعث راندگی بخش‌های زیرین این واحد بر روی بخش‌های بالایی)، (دید به سمت جنوب شرق)، (ث) موقعیت راندگی TF6 در شمال روستای هماجگه در مسیر تونل (دید به سمت شمال شرق)، (ج) موقعیت راندگی TF5 در مجاور رودخانه زیمکان (دید به سمت شمال شرق)، (ج) پهنه خرد شده راندگی (مهندسين مشاور ايمن سازان، ۱۳۹۴-الف، مهندسين مشاور ايمن سازان، ۱۳۹۴-ب، مهندسين مشاور پارس كانه كيش، ۱۳۸۵)

شکل ۵. مقطع تولی نوسود در گستره تاقدیس زمکان (الف- مهندسین مشاور این سازان، ۱۳۹۴، مهندسین مشاور این سازان، ۱۳۹۴) و آب ورودی به تونل

شکل ۶. شکل شماتیک سدل ریف

روش مطالعه

بررسی داده‌های ایستگاه‌های هیدرومتری بالادست و پایین‌دست تونل نشان می‌دهد، بین رودخانه زیمکان و تونل نوسود ارتباط هیدرولیکی وجود دارد. زیرا میزان دبی آب رودخانه قبل و بعد از محور تونل به میزان ۱/۰ متر مکعب در ثانیه کاهش می‌یابد (جدول ۱) و حاکی از تقدیم آبخوان توسط رودخانه است. بنابراین زمانی که حفاری تونل در موقعیت زیر رودخانه قرار می‌گیرد، جریان ورودی به تونل جدول ۱. دبی اندازه‌گیری شده رودخانه زیمکان بر حسب لیتر بر ثانیه (مهندسین مشاور ایمن‌سازان، ۱۳۹۴-الف، مهندسین مشاور ایمن‌سازان، ۱۳۹۴-ب)

تاریخ اندازه‌گیری	ایستگاه هیدرومتری رودخانه زیمکان				
	شاهگذر	D	C	B	A
۹۴ داد	۳۵۰	۵۵۰	۵۱۶	۵۰۷	۴۱۱
۹۴ تیر	۳۴۵	۵۴۰	۵۱۰	۴۹۰	۳۸۰
۹۴ مرداد	۳۴۵	۵۴۲	۵۱۱	۴۹۵	۳۸۰
۹۴ شهریور	۳۱۰	۵۰۰	۴۷۵	۴۵۵	۳۵۴
۹۴ مهر	۳۰۵	۴۹۴	۴۷۹	۴۶۰	۳۵۰
۹۴ آبان	۹۰۰	۱۱۰	۱۰۸۰	۱۰۵۹	۹۵۰
۹۴ آذر	۷۵۰	۹۴۵	۹۲۰	۸۹۸	۷۸۰
۹۴ دی	۷۴۰	۹۴۲	۹۱۲	۸۹۰	۷۷۵
۹۴ بهمن	۷۴۰	۹۴۰	۹۱۰	۸۹۱	۷۷۴
۹۴ اسفند	۷۵۰	۹۶۰	۹۳۲	۹۰۵	۷۸۲
۹۵ فروردین	۸۶۰	۱۰۴۰	۱۰۱۵	۱۰۰۸	۸۹۵
۹۵ اردیبهشت	۷۴۰	۹۴۰	۹۰۵	۸۹۰	۷۸۱

آب ورودی به تونل، ضرایب فرود و تعیین سهم انواع تخلخل در تخلیه آب در سیستم پرداخته شده است. مناسبترین زمان برای تجزیه و تحلیل منحنی فرود گستره هیدروگراف آب خروجی تونل، پس از باران‌های بهاری که ورودی سطحی به سیستم در عمل صفر است. در حقیقت در این زمان آبخوان در مرحله تخلیه مداوم است و این تخلیه بهوسیله آبدهی تعیین شده است. برای برآورد و تحلیل میزان ضریب فرود از دو روش خط برآش منحنی فرود چشم‌ها بهصورت توانی از عدد نپرین (٤) در نمودار فرود و فرمول تجربی مایلت (Maillet, 1905) استفاده شده است. براساس مبانی نظری و معادله‌ای که مایلت برای منحنی پسروی دریک دوره خشک به کار گرفت، می‌توان به اطلاعات و داده‌های کمی مربوط به توانایی تخلیه آبخوان گستره دست یافت. معادله‌ای که به بررسی ضریب تخلیه α می‌پردازد، از طریق زاویه تانزانیت بین خط مستقیم و محور افقی بیان می‌شود. ضریب تخلیه نتیجه ویژگی‌های هیدروژئولوژیک گستره کارستی (فضاهای خالی مؤثر و قابلیت انتقال آبخوان) و شاخص توانایی تخلیه آبخوان است. طبق رابطه ۱ می‌توان ضریب تخلیه را محاسبه کرد:

$$\text{رابطه ۱} \quad Q_i = Q_0^{-\alpha t}$$

در این رابطه، Q_i دبی در زمان t بحسب متر مکعب بر ثانیه، Q_0 دبی در زمان 0 بحسب متر مکعب بر ثانیه، α ضریب تخلیه تونل و t زمان بحسب روز است.

نمودار شکل ۷ تغییرات دبی تونل نوسود و تراز سطح آب گمانه در دره زیمکان در سال آبی ۱۳۹۴ را نشان می‌دهد.

نمودار مربوط به منحنی فرود دبی تونل به‌گونه‌ای که محور افقی آن زمان بر حسب روز و محور عمودی دبی تونل بر حسب مترمکعب بر ثانیه با مقیاس نیمه لگاریتمی است. با تحلیل نمودار فروکش آبدهی تونل در طول دوره خشک، سه ضریب تخلیه را می‌توان مشخص کرد. به عبارتی هریک از این ضریب‌ها، نمایانگر یک رژیم تخلیه می‌باشدند. حجم ذخیره دینامیکی نیز به عنوان عاملی که نتیجه شرایط خاص زمین‌شناسی و بازخوردی از توسعه کارستی یک گستره است، از طریق رابطه ۲ به دست می‌آید:

$$\text{رابطه ۲} \quad V = 86400 (Q_{01}/\alpha_1 + Q_{02}/\alpha_2 + Q_{03}/\alpha_3)$$

انتقال کانال‌های آب، مرز زمین‌های کشاورزی، ستیغ ارتفاعات و غیره را بهصورت خطواره نشان داده است. در صورت استفاده از این خطواره‌های غیرواقعی، خط اتفاق می‌افتد. بنابراین، این خطواره‌های غیرواقعی باید حذف شوند. برای حذف خطواره‌های غیرواقعی، خطواره‌های Google استخراج شده از این دو نرم‌افزار را به نرم‌افزار Earth برده و خطواره‌های مشکوک که در بالا اشاره شد، حذف شدند. شکل ۱۰ خطواره‌های تصحیح شده را نشان می‌دهد. برای به دست آوردن خطواره‌های گستره مورد مطالعه با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای Bing در افزونه Arc-brutile GIS اقدام صورت گرفت و در نهایت با تطابق خطواره‌های استخراج شده از این سه نرم‌افزار نقشه خطواره‌ها و تقاطع خطواره‌ها تهیه شد (شکل ۱۰).

سپس از روی خطواره‌ها استخراج شده در محیط نرم‌افزار GIS، نقشه تقاطع خطواره‌ها گستره به دست آمد. با استفاده ازتابع density از ابزار spatial analyst tools در نرم‌افزار GIS نقشه چگالی خطواره‌های گستره تهیه شد. به‌منظور تعیین روند شکستگی‌های گستره و نمایش گرافیکی آن از نمودار گل‌سرخی استفاده شده است. نمودار گل‌سرخی شکستگی‌های گستره، براساس شکستگی‌های استخراج شده رسم شده است. جهت یافتن روند کلی شکستگی‌های گستره، با استفاده از نرم‌افزار lineament statistics در محیط GIS مجموع فراوانی محاسبه شده است.

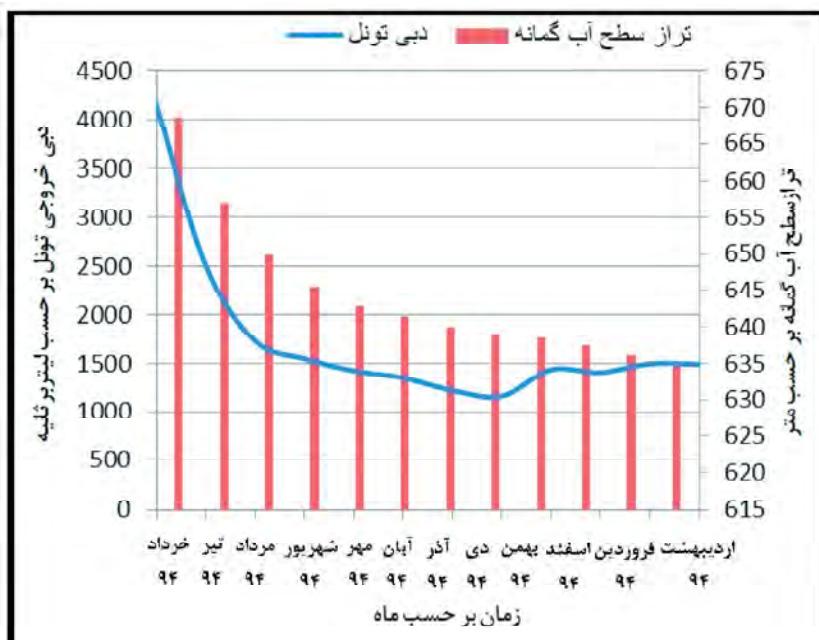
جريان ورودی به تونل در محل مغار

بررسی و تحلیل هیدروگراف چشم‌ها روشی برای ارزیابی سیستم جریان و میزان کارستی بودن مخزن آن می‌باشد. تخلیه سیستم‌های کارستی بیشتر در تراز سطح اساس هیدروژئولوژیک از طریق چشم‌ها صورت می‌گیرد. در حقیقت ضریب فرود نشان‌دهنده میزان کارست شدگی در آبخوان آهکی است. در این پژوهش برای تحلیل سیستم کارست از آمار دبی روزانه آب ورودی به تونل نوسود (به عنوان تخلیه کننده سیستم کارستی) و داده‌های روزانه سطح آب چاه‌های مشاهده‌ای در دره زیمکان استفاده شده است. با تحلیل هیدروگراف آب خروجی از تونل نوسود به محاسبه و تحلیل پارامترهایی همچون، حجم ذخیره دینامیکی، زمان مرگ

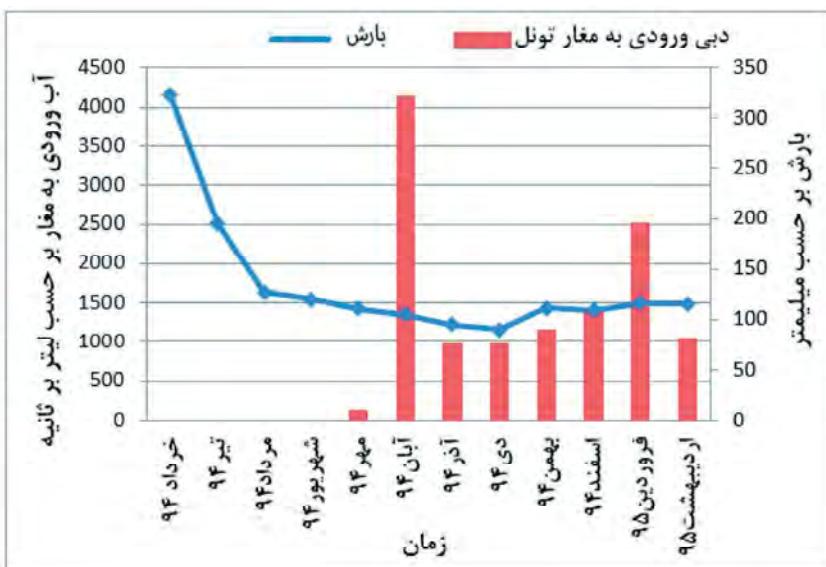
1. Band panchromatic

است. دلیل آن می‌تواند تأثیر بارش‌های رخ داده در زمستان و بهار باشد. تحلیل هیدرولوگراف آب ورودی به تونل و مقایسه آن با میزان بارش‌های صورت گرفته بر روی گستره نشان می‌دهد، بین بارش و افزایش آب ورودی به تونل رابطه‌ای وجود دارد و تأثیر بارش‌ها چند روز بعد از پیک بارش بر روی آب ورودی به تونل نمایان می‌شود. شکل ۸ رابطه بارش گستره با افزایش آب ورودی به تونل را نشان می‌دهد.

در این رابطه V حجم ذخیره دینامیکی مخزن، Q_{01} ، Q_{02} ، Q_{03} ، α_{01} و α_{02} ، α_{03} ضریب تخلیه می‌باشند. همان‌طور که در شکل ۸ مشاهده می‌شود، دبی تونل بعد از برخورد به حفره کارستی در هنگام حفاری (خرداد ۹۴) که طبق گزارش موسسه ایمن‌سازان نزدیک به ۴۷۰۰ لیتر بر ثانیه است، به ۱۱۳۵ لیتر بر ثانیه در دی ۹۴ کاهش یافته است و از دی ماه ۹۴ تا اردیبهشت ۹۵ دبی آب ورودی به تونل روند صعودی داشته و به حدود ۱۵۵۰ لیتر بر ثانیه افزایش یافته

شکل ۷. نمودار تغییرات دبی تونل نوسود و تراز سطح آب گمانه در دره زیمکان

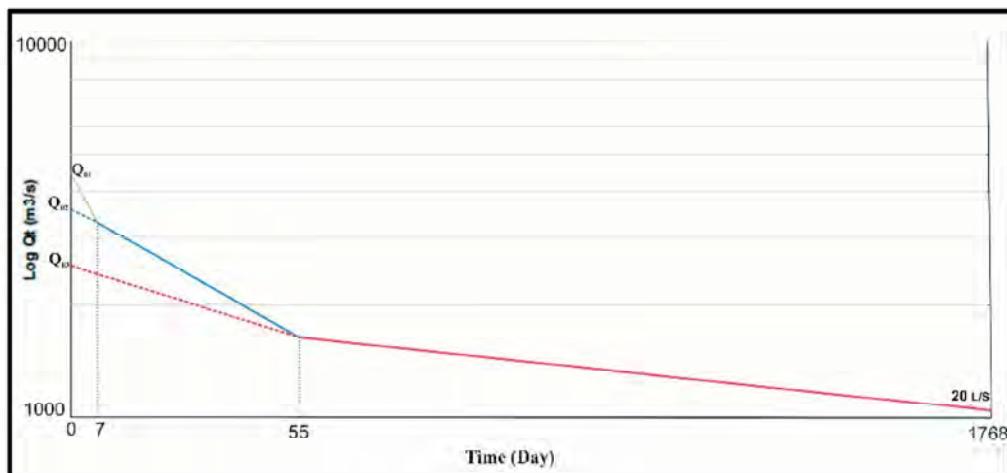

شکل ۸. نمودار آب ورودی به تونل و ارتباط آن با بارش

بحث

دست داد و جریان آب تخلیه‌ای از درز و شکاف‌های باریکتر بوده است (α_2)، در ادامه آب از منافذ درز و شکاف‌های سیار باریک (α_3) (تحت سیستم جریان افشار) تخلیه شده است. هر چه ضریب تخلیه بزرگ‌تر باشد، دبی تخلیه از تونل به همان نسبت بیشتر صورت می‌گیرد. مهم‌ترین نکته در تفسیر ویژگی‌های هیدروژنولوژی حوضه آبگیریک چشممه، توجه به ضریب α در فرود انتهایی چشممه است، چرا که ضریب تخلیه پایانی مؤید خصوصیات عمیق‌ترین بخش آبخوان است و جریان پایه را از طریق تونل تخلیه می‌کند. در رژیم α در مدت زمان ۸۷ روز دبی خروجی تونل از ۱۷۳۰ به ۱۳۷۹ لیتر در ثانیه کاهش یافته است.

بر اساس تحلیل منحنی فرود تونل نوسود (شکل ۹) مقدار ضریب‌های تخلیه طبق رابطه ۱ محاسبه شد. براین اساس α_1 , α_2 و α_3 به ترتیب 0.0463 , 0.01448 و 0.0026 در زمان‌های به ترتیب هفت، ۴۸ و ۸۷ روز به دست آمد. تجزیه و تحلیل ضریب تغییرات با توجه به کاهش ضریب تخلیه (α) با گذشت زمان، نشان می‌دهد، سیستم جریان غالب منطقه، شکستگی‌افشار است و نشان‌دهنده توسعه کارست شدگی متوسط در منطقه است. مقدار ضریب‌های تخلیه نشان می‌دهد، در ابتدا، تخلیه جریان آب متأثر از کانال‌ها و مجاری بزرگ در سیستم کارست بوده است (α_1) و پس از هفت روز جریان آب از مجاری بزرگ اهمیت خود را از

شکل ۹. منحنی فرود دبی تونل نوسود

اساس محاسبات روش مایلیت، انتظار می‌رود این حجم ذخیره (۴۵ میلیون متر مکعب) در صورت نبود بارندگی با توجه به رابطه ۳، در مدت ۱۶۲۸ روز معادل (۴/۵ سال) از آغاز دوره خشک از تونل خارج شود و سپس تونل خشک شود. البته این زمان همان طور که اشاره شد بدون درنظر گرفته احتمال برخورد به مجاری و شکستگی آبدار پیش رو در طی حفاری آتی تونل و با در نظر گرفته ثبات شرایط فعلی و بدون تغذیه سالانه محاسبه شده است.

تعداد خطواره‌های گستره مورد مطالعه ۲۹۹۱ می‌باشد و حداقل طول ۴۶ مترو و حداقل طول ۱۵۱۶ متر است (شکل ۱۰).

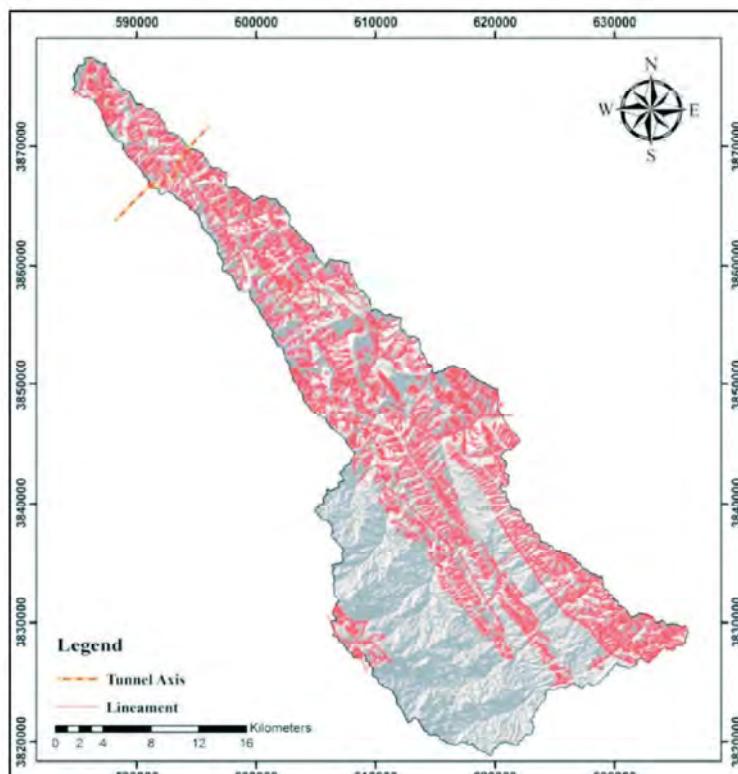
محاسبات بر اساس روش مایلیت نشان می‌دهد، حجم ذخیره دینامیک آبخوان کارستی سورمه در تراز بالاتر از ۴۵ میلیون متر مکعب است. با توجه به رفتار تخلیه تونل که شبیه رفتار چشممه‌های کارستی است می‌توان با داشتن ضرایب تخلیه، زمان خشک شدن تونل را در صورت ادامه دوره خشک (بدون بارش) بر اساس رابطه ۳ محاسبه کرد:

$$t_0 = \frac{t \times \log e}{\log \frac{Q_0}{Q_t}} \quad \text{رابطه ۳}$$

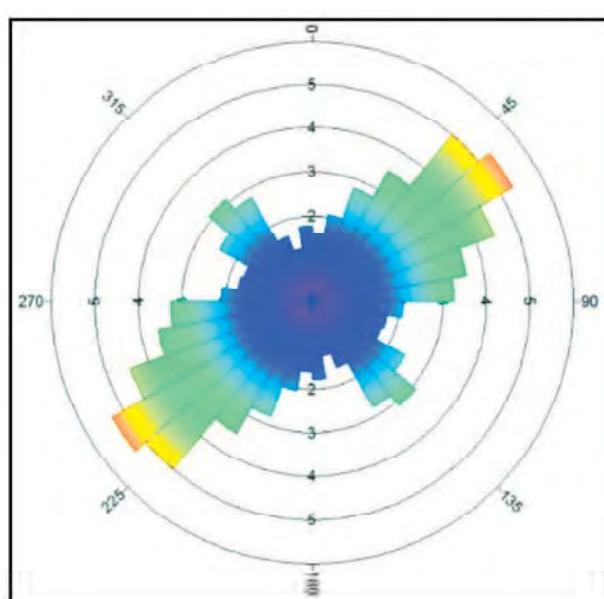
در این رابطه t_0 مدت زمان تخلیه چشممه با دبی Q_0 (ضریب خشکیدگی) و $e^{\log e}$ برابر 0.4343 می‌باشد. بر

گستره، بیشتر این شکستگی‌ها از نوع عرضی است و نقش اصلی در انتقال آب (نفوذ) به تونل را دارند. شکستگی‌های طولی در روند محور چین خوردگی قرار دارند. روند خطواره‌های استخراج شده گستره نشان می‌دهد، خطواره‌های استخراج شده با احتمال زیاد جنبه ساختاری دارند.

با توجه به نمودار گل‌سرخی شکستگی‌های گستره (شکل ۱۱) روند شکستگی‌های گستره در جهت‌های شمال شرق و جنوب غرب می‌باشد (عمود بر روند چین خوردگی‌های گستره) و بیشترین فراوانی شکستگی‌های گستره در محدوده آزموتوی ۳۰ تا ۶۰ درجه قرار دارد. با توجه به روند محوری چین خوردگی

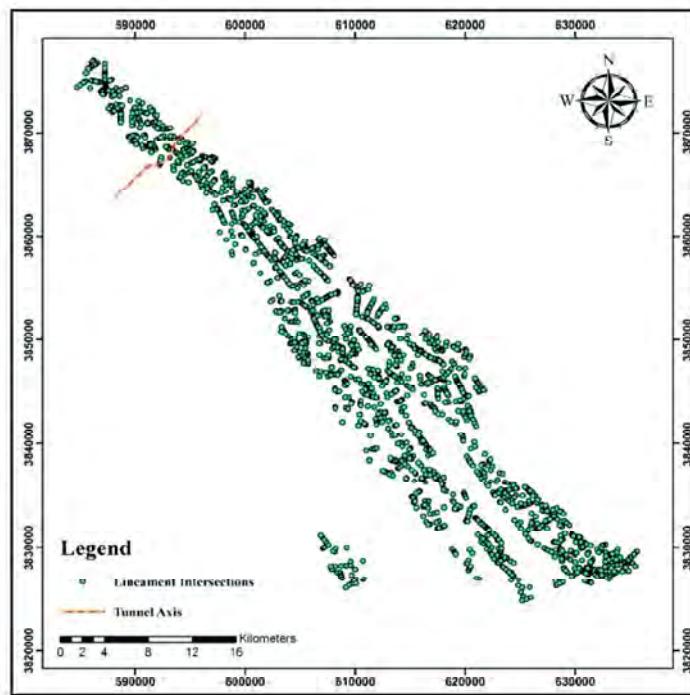
شکل ۱۰. خطواره‌های حوضه آبریز رودخانه زیمکان

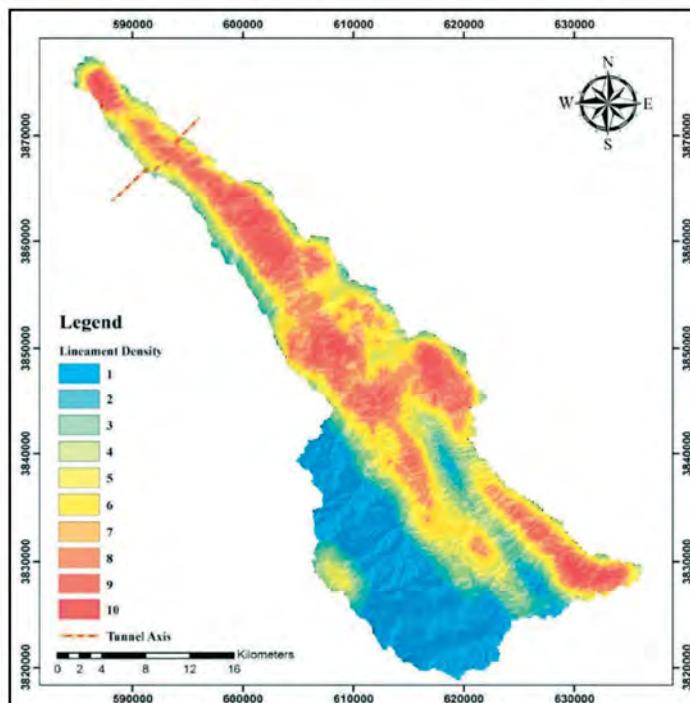
شکل ۱۱. نمودار گل‌سرخی شکستگی‌های استخراج شده از تصاویر ماهواره‌ای حوضه آبریز رودخانه زیمکان

(مناطق دارای ارزش ۱۰ حداکثر چگالی درزه و مناطق دارای ارزش یک حداقل چگالی درزه را دارا می‌باشند). نقشه چگالی خطواره‌ها حوضه آبریز رودخانه زیمکان در شکل ۱۳ نشان داده شده است. نقشه چگالی خطواره‌ها بر حسب درصد به ۱۰ رده تقسیم‌بندی شد و با توجه به اینکه چگالی خطواره بیشتر معرف نفوذ بیشتر و به تعیین تغذیه بیشتر می‌باشد به چگالی‌های بیشتر ارزش بیشتر داده شد.

تقاطع شکستگی‌های حوضه آبریز رودخانه زیمکان در شکل ۱۲ نشان داده شده است. نقشه چگالی خطواره‌ها بر حسب درصد به ۱۰ رده تقسیم‌بندی شد و با توجه به اینکه چگالی خطواره بیشتر معرف نفوذ بیشتر و به تعیین تغذیه بیشتر می‌باشد به چگالی‌های بیشتر ارزش بیشتر داده شد.

شکل ۱۲. تقاطع شکستگی‌های حوضه آبریز رودخانه زیمکان

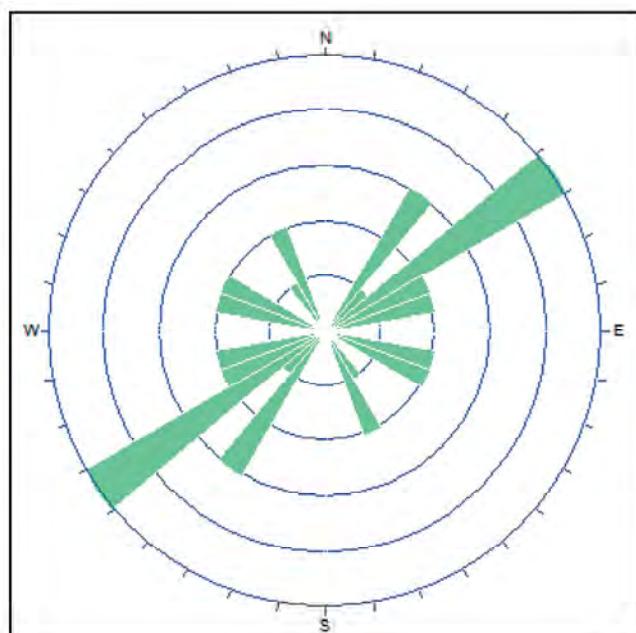

شکل ۱۳. طبقه‌بندی چگالی خطواره‌های حوضه آبریز رودخانه زیمکان

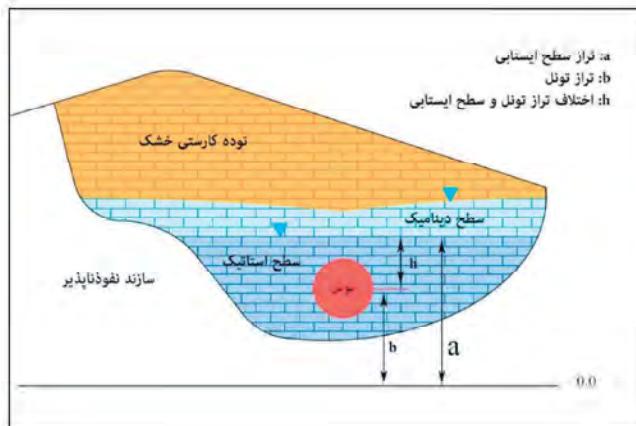
باعث می شود، ضخامت پهنه خرد شده آنها چندان زیاد نباشد. پهنه خرد شده $CZ1$ دارای پهنای تقریبی ۲۵ الی ۳۰ متر است. در متراژهای تقریبی ۲۰۰۰ تا ۲۱۰۰ متر از انتهای تونل پهنه خرد شده دیگری که در اثر فعالیت گسل معکوسی در همین بخش ایجاد شده است، تشخیص داده شد. پهنای این پهنه خرد شده با توجه به ساختارهای خرد شده موجود در گستره آن در حدود ۱۰۰ متر براورد می شود. خرد شدگی سنگها در این پهنه ها می تواند ضمن زهکش کردن آب های زیرزمینی به سمت تونل، ریزش هایی را در تونل باعث شود. مدل مفهومی آبخوان کارستی مورد مطالعه در شکل ۱۵ نشان داده شده است.

برداشت های صحرایی ناپیوستگی ها

در گستره مطالعاتی تاقدیس زیمکان، دسته درزهای با جهت شیب ۳۰ تا ۳۰۵، ۱۵۰ تا ۱۶۰، ۸۰ تا ۹۰ و ۳۲۰ تا ۳۳۰ دارای بیشترین فراوانی می باشند (مهندسین مشاور (۱۳۸۵). نمودار گل سرخی این درزهای در شکل ۱۴ نشان داده است. جهت ناپیوستگی ها (لایه بندي، شیستگی) به عنوان یک عامل مهم در شروع و توسعه جابجایی ها در اطراف تونل عمل می کنند. همچنین در مسیر تونل چند گسل که پهنه های خرد شده ای را در اطراف خود ایجاد کرده اند، شناسایی شد. با وجود ساز و کار فشاری گسل های مورد بحث، لیتو لوژی سنگ های در برگیرنده

شکل ۱۴. نمودار گل سرخی شکستگی های برداشت شده حوضه آبریز رودخانه زیمکان

شکل ۱۵. مدل مفهومی از آبخوان کارستی

نتیجه‌گیری

- تخمین دبی ورودی به تونل در گستره کارستی دره زیمان مسئله‌ای پیچیده است و متغیرهای مختلفی بر آن تأثیر گذاشته است. رودخانه زیمان و ساختارهای پیچیده تکتونیکی منطقه از یک سو و کارستی بودن گستره از سوی دیگر باعث هجوم جریان آب به داخل تونل شده است. بر اساس تجزیه و تحلیل منحنی فرود دبی تونل و همچنین ضرایب تخلیه به دست آمده چنان استنباط می‌شود، تونل نوسود در گستره دره زیمان از یک توده آهکی با تکامل درجه متوسط کارستی تغذیه می‌شود و نبود توسعه کامل کارست در توده آهکی باعث تأخیر در پایان هجوم آب ورودی به تونل شده است. نتایج نشان می‌دهد سه رژیم کارستی تیپیک در کارست دره زیمان در گستره تونل نوسود وجود دارد. سه رژیم تخلیه برای آبخوان کارستی بیان شده با ضرایب 0.04063 , 0.0448 , 0.0026 منطبق با سه نوع سیستم جریان مجرابی، شکستگی و زمینهای مشخص شده است. با بررسی منحنی فرود دبی تونل، حجم ذخیره دینامیک این آبخوان برابر 45 میلیون متر مکعب و زمان مرگ آب ورودی به تونل از طریق سیستم کارستی 1628 روز (معادل $4/5$ سال) محاسبه شد. البته این زمان بدون در نظر گرفتن احتمال برخورد به مجاري و شکستگی آبدار پیش رو در طی حفاری تونل و با در نظر گرفتن ثبات شرایط فعلی و بدون تغذیه سالانه محاسبه شده است. نمودار گل سرخی درزهای برداشت شده صحراوی و درزهای حاصل از تصاویر ماهواره‌ای دارای جهت یکسانی هستند، بنابراین در مقدار دبی ورودی به تونل مؤثر می‌باشند.
- ## منابع
- آقانباتی، ع.، ۱۳۸۳. زمین‌شناسی ایران. انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۶۴۰.
 - بیات، ن.، ۱۳۹۴. ارزیابی توانایی روش‌های تجربی، تحلیلی و بیلان در برآوردن آب ورودی به قطعه دوم تونل زاگرس-کرمانشاه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آب‌شناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی. ۱۵۵.
 - سازمان زمین‌شناسی کشور، ۱۳۸۶. نقشه زمین‌شناسی غرب پاوه با مقیاس $1:100000$.

- Korkmaz, N., 1990. The Estimation of groundwater recharge from spring hydrographs. *Journal of Hydrological Sciences*, 35, 209-217.
- Li, D., Li, X., Li, Ch., Huang, B., Gong, F. and Zhang, W., 2009. Case studies of groundwater flow into tunnels and an innovative water-gathering system for water drainage. *Journal of Tunnelling and Underground Space Technology*, 24, 260-268.
- Li, X. and Li, Y., 2014. Research on risk assessment system for water inrush in the karst tunnel construction based on GIS: Case study on the diversion tunnel groups of the Jinping II Hydropower Station. *Journal of Tunnelling and Underground Space Technology*, 40, 182-191.
- Maillet A., 1905. *Essais d'Hydraulique Souterraine et Fluviale*. Herman, Paris, France.
- Mudry, J., 1997. Role of karstification and rainfall in the behavior of a heterogeneous karst system", *Journal of Environmental Geology*, 114-123.
- Ramsay J. and Huber, M., 1987. The Techniques of Modern Structural Geology, 2; Folds and Fractures, Ramsay, Academic Press, 1 edition.
- Shahriar, K., Sharifzadeh, M. and Khadem, H.J., 2008. Geotechnical risk assessment based approach for rock TBM selection in difficult ground conditions. *Journal of Tunneling and Underground Space Technology*, 23, 318-325.
- Zarei, H.R., Uromiehy, A. and Sharifzadeh, M., 2012. Identifying geological hazards related to tunneling in carbonate karstic rocks-Zagros, Iran. *Arabian Journal of Geosciences*, 5, pp 457-464. DOI 10.1007/s12517-010-0218-y.
- Zarei, H.R., Uromiehy, A. and Sharifzadeh M., 2011. Evaluation of high local groundwater inflow to a rock tunnel by characterization of geological features. *Journal of Tunneling and Underground Space Technology*, 26, 364-373.
- Zhang, J. and Chen, G., 1988. Some new ideas on the prediction of tunnel inflow in Karst area by water balance method. In: IAH 21th Congress on Karst Hydrogeology and Karst Environment Protection, 10-15 October, China.